

פרק ו' ישלח

וישלח יעקב מלאכים לפני אל עשו אחיו ארצה שער שדה אדום (לב, ד)

מה ראה הכתוב לצין ולפרט להיכן נשלחו המלאכים - "ארצה שער שדה אדום"?

ובכלל יש להבין, מה ראה יעקב לשלווח מלאכים לפיס את עשו, הלא מطبع האדם שהזמן מקהה את רגש הensus שלו, והרי מאי יצא קצפו של עשו על יעקב חלפו שלושים וארבע שנים [ארבע עשרה שנה שהה אצל שם ובעבר, ארבע עשרה שנה שבנה נולדו לו ילדיו ועוד שש שנים שעבד אצל לבן], ומן הסתם שכך כעסו של עשו? התשובה היא: אדם שהערים על הזולות פעם ועוד פעם, וכשנתגלה הדבר לחברו הוא כועס עליו כעס גדול על שני מעשי הערמה שעולל לו. בחולף השנים, כיצד ידע בעל המעשה אם חברו עודנו שומר בלבו טינה עליון, או אולי נשכח הדבר כבר מלבו לגםרי? הנה, כאשר מתברר לו שנולדו לו שני בניים, והוא קרא את שמם על שם אותם מעשים, בודאי המעשים לא נשכחו מלבו. מעשים אשר נראים בעיני האדם כעולה נוראה עד שרatoi לחזק אותם לזכרון עולם ולהנציחם בשמותיו שלبنيו, אותן הוא כי חוקקים הם על לוח לבו והוא שומר טינה לעשייהם גם בחולוף עשרות שנים.

לייעקב נודע כי עשו קרא לשני מקומות מושבו על שם שני מעשי הערמה שעשה לו. "ארצה שער", ذכר ל'גנבת' הברכות מצחיק על ידי התחזות לעשו השער, ו"שדה אדום", ذכר למכירת הבכורה תמורה נזיד העדשים. מכאן הבין יעקב שגם בחולף השנים עדין חוקקים מעשים אלו בלבו של עשו ולא נתפיס עליהם. ועל כן נאלץ יעקב לשלווח מלאכים אל עשו כדי לפיסו ולשכך את עשו.

זהו שאומר הכתוב: "וישלח יעקב מלאכים לפני אל עשו אחיו", ומדוע עשה כן? כי שמע את השמות "ארצה שער שדה אדום".

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א